

Panevėžio miesto savivaldybės viešoji biblioteka nuo rugsėjo 1 d. biblioteka oficialiai vadinasi Panevėžio Elenos Mezginaitės viešąja biblioteka.

„Pasivadindama poetės vardu biblioteka ne tik įamžina šios žymios krašties indėlį į Panevėžio kultūrinį gyvenimą, bet kartu ir įsipareigoja skleisti ir puoselėti jos literatūrinį palikimą“, – teigė bibliotekos direktorė Loretos Breskienė.

Biblioteka, priimdama šį vardą sieks priminti, o kai kam gal ir naujai atrasti savitą E. Mezginaitės kūrybą, kurią mėgo kompozitoriai, kurdami muziką jos tekstams, vertino poetai Valdemaras Kukulas, Sigitas Geda, Jonas Strielkūnas, literatūros kritikai Vytautas Kubilius, Viktorija Daujotytė.

Panevėžyje prabėgo didžioji dalis E. Mezginaitės profesinio ir kūrybinio gyvenimo. Ji dirbo Panevėžio laikraščių redakcijose, daugelį metų vadovavo Panevėžio literatų būreliui, organizavo literatūrinius renginius, Aukštaitijos rajonų literatūrinį konkursą.

Poetė išleido keturias poezijos knygas: „Vasarų vieškeliais“ (1975), „Skardis“ (1982), „Provincijos tango“ (1989), „Šaltas ginklas“ (1999). Už pastarąją pelnyta Julijono Lindės-Dobilo premija. Sudarė 5 eilėraščių rinkinius, parašė 10 pjesių, parengė kelis informacinius leidinius apie Panevėžio kraštą ir rajoną. Pagal E. Mezginaitės eilėraščius sukurtos populiarios dainos „Baltas lino gyvenimas“, „Melodija“ ir kt. Be jau minėtos poetė apdovanota Salomėjos Nėries vardo literatūrine premija, 2000 m. – Lietuvos nepriklausomybės medaliu, o 2001 m. ji tapo labiausiai nusipelnusia panevėžietė kultūros srityje.

